

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
4.Bf.407/2012/25.

A másodfokú bíróság **Budapesten, a 2013. év november hó 19. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í t é l e t e t:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt a 2012. évi C. törvény 160. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontjaként jelöli meg.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

Megállapítja, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő nap.

A vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összegéből a vádlottat 476.513 (négy százhetvenhatezer-ötszáz tizenhárom) forint bűnügyi költség terheli, míg a fennmaradó 44.699 (negyvennégyezer-hatszáz kilencvenkilenc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

A vádlott köteles a másodfokú eljárás során felmerült 12.310 (tizenkétezer-háromszáz tíz) forint bűnügyi költséget az állam javára megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A vádlottat az elsőfokú bíróság a 2012. év szeptember hó 5. napján kelt 1.B.248/2012/25. számú ítéletével bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk.

166. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontja], ezért őt 15 évi fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, elkobzásról, bűnjelek megsemmisítéséről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és a védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség átiratában a bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat feltárta, és mérlegeléssel hibamentesen állapította meg a tényállást. Az elutasított bizonyítási indítványoknak kellő magyarázatát adta. A megállapított tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a minősítés is törvényes.

Az elsőfokú bíróság helytálló érvekkel fejtette ki, hogy milyen okok miatt látta bizonyítottnak a vádlottnál az élet kioltására irányuló szándékot és helyesen fejtette ki, hogy az erős felindultságból elkövettség jogi feltételei miért nem állnak fenn. A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket körültekintően vette számba és súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés szükséges a büntetési célok eléréséhez, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A védő a másodfokú bíróság nyilvános ülésén tartott perbeszédében a korábban bejelentett enyhítést célzó fellebbezést részben eltérő tartalommal tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, álláspontja szerint azonban a vádlott által elkövetett cselekmény jogi minősítése helyesen a Btk. 167. §-ába ütköző, erős felindulásban elkövetett emberölés büntette. Álláspontja szerint az emberölés privilegizált esetének mindhárom jogi feltétele fennáll, mivel a vádlott erős felindulásból eredő beszűkült tudatállapotban kialakult ölési szándékát rögtön cselekvés követte, amely indulat erkölcsileg méltányolható okból eredt. Hivatkozott arra, hogy a vádlottat a sértetthez erős érzelmi szálak fűzték, ezért a megcsalás okozta fájdalom és féltékenység váltotta ki belőle azt az erős indulatot, amelyet a normálistól eltérő személyiség szerkezete okán nem tudott kontroll alatt tartani.

Másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az az ítélet szerinti minősítés mellett is eltúlzottan súlyos. Enyhítő körülményként kérte értékelni a beszűkült tudatállapotot, a beismerő vallomást, a vádlott idős korát, büntetlen előéletét, az időmúlást, valamint a vádlott egészségi állapotát, különös tekintettel arra, hogy a nagyothalló vádlott számára a fogvatartás nagyfokú elszigeteltséget eredményez, és minimálisra csökkenti a kommunikáció lehetőségét.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője kifejtette, hogy a családi konfliktusok során fellépő indulat nem vezethet tettlegességhez, a vádlott javára felhozott védői érvek sem mentségül, sem magyarázatul nem szolgálnak a bűncselekményre. Álláspontja szerint a vádlott felindultsága nem méltányolható okból eredt, az erős felindulásban elkövetett

emberölés megállapíthatóságának törvényi feltételei jelen ügyben maradéktalanul nem állnak fenn. Kifejtette továbbá, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény szabályai a feltételes szabadságra bocsátás megváltozott rendelkezéseire tekintettel enyhébb elbírálást tesznek lehetővé a vádlott számára. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítélőtábla a vádlott cselekményét az új Btk. 160. § (1) és (2) bekezdés d) pontja szerint minősítse, a büntetés tartamának érintése nélkül a terhelt egészségi állapotára tekintettel a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapítsa meg, továbbá rögzítse az ítéletben a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi - a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon kezdődő - időpontját. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán a megbánásának adott hangot, és kifejtette, hogy a bűncselekményt a tudtán és az akaratán kívül követte el.

A másodfokú bíróság a védelmi perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, így a kiemelt ügyekre vonatkozó eljárási szabályokat is, a bizonyítást teljes körűen lefolytatta, a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából szükséges bizonyítékokat feltárta, eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. A vádlott védekezéshez való jogai maximálisan érvényesültek az első fokú eljárásban, a bíróság megkeresésére a BV. Intézet intézkedett a megfelelő hallókészülék beszerzéséről így a hallássérült terhelt az eljárás során jogai gyakorlásában nem volt korlátozott. Az eljárási résztvevőkkel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. A releváns okirati bizonyítékok felolvasása megtörtént. Az így beszerzett bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről a szükséges mértékben számot adott, indokolási kötelezettségének eleget tett. Az ítélőtábla észlelte, hogy az első fokú eljárás során a vádlott kézzel írt önvallomásának teljes szövege a jegyzőkönyvbe került, ez nem eljárásjogi hiba, de szükségtelen volt, a csatolt vallomás az iratok között lefűzve rendelkezésre áll. Az elsőfokú bíróság nagyobb részt helyes tényállást állapított meg, azt a másodfokú eljárásban az iratok alapján csak kisebb részben kell kiegészíteni a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak.

Az elsőfokú ítélet hiányosan sorolta fel a sértett sérüléseit, nem utalt az erőbehatás nagyságára, ezért a boncjegyzőkönyv adatai és dr. K. M. igazságügyi orvosszakértő tárgyalási vallomása alapján a sérülések pontosítása és felsorolása vált szükségessé. Az ítélőtábla az elsőfokú ítélet 6. oldalának 2. bekezdését a sértett elszenvedett sérüléseire vonatkozóan az alábbiak szerint pontosítja:

A sértett a bántalmazással összefüggésben az alábbi sérüléseket szenvedte el:

1. A bal emlő külső-felső negyedének megfelelően, a középvonaltól 16 cm-re, a jugulumtól 7,5 cm-rel fejtávól, a holttest hossz tengelyével 45° -os szöget bezáró, 10 mm hosszúságú, 4 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fejközeli sebzuga környezetében kis beszáradás figyelhető meg. A fejtávoli kitekintő sebzuga kihegyezett és a szúrcsatorna közel nyílirányba halad be az emlő zsírszövetébe.
2. A bal emlő külső szélének vetületében, az elülső hónaljvonalnak megfelelően, a középvonaltól balra 16 és 17 cm között, a rögzítési síktól 10 cm-re elhelyezkedő, csaknem haránt irányú 19 mm hosszúságú, 5 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek közép felé tekintő sebzuga lekerekített, hátra-oldalra tekintő sebzuga kihegyezett, a sebben zsírszövet figyelhető meg.
3. A középvonaltól balra 10 cm-re kezdődő, 12 cm-ig tartó, a jugulumtól 2,5 cm-re lévő, a bal kulcscsont alatti árokban elhelyezkedő, a holttest hossz tengelyével kb. 60° -os szöget bezáró, 22 mm hosszúságú, 8 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás látható, melynek fejközeli közép felé tekintő sebzuga kihegyezett, ellenoldali sebzuga lekerekített.
4. Ez alatt, a középvonaltól balra 12 cm-re, a rögzítési ponttól 3,5 cm-re elhelyezkedő, 5 mm x 3 mm-es felületes hámhórszolás látható, mely a bőr összes rétegén nem hatol át.
5. A középvonaltól balra 12-13 cm között elhelyezkedő, a rögzítési ponttól fejtávól 6,5- 6 cm között lévő, szélesen tátongó, 11 mm hosszúságú, 9 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás van. Ennek fejtávoli sebzuga lekerekített, fejközeli sebzuga kissé kihegyezett. Ezen sérülés tengelye a holttest hossz tengelyével kb. 20° -os szöget zár be, lentől-középről felfelé-kifelé halad, a fejtávoli sebzuga környezetében színes-gombostűfejnyi hámozódásos elváltozás is látható.
6. A középvonaltól balra 6 cm-re elhelyezkedő, a rögzítési ponttól (jugulumtól) 2,5-4 cm között lévő, 15 mm hosszúságú, 7 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, mely a holttest hossz tengelyével csaknem párhuzamos. A fejközeli sebzuga kihegyezett, fej távoli sebzuga kissé lekerekített, itt színes-gombostűfejnyi hámozódásos terület is megfigyelhető.
7. A középvonaltól balra 2,2-3,2 cm között elhelyezkedő, 23 mm hosszúságú, 10 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített. A baloldali sebfal letetőzött, a jobboldali sebfal alávájt.
8. A középvonaltól balra 3,5-4 cm között lévő, a rögzítési ponttól fej távol 6,5-8,5 cm között elhelyezkedő, 18 mm hosszúságú, 7 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fej közeli sebzuga kihegyezett, fej távoli sebzuga kissé lekerekített, a balra tekintő sebfal letetőzött, középvonal felé tekintő sebfal alávájt.
9. A középvonaltól 0,5 cm-re balra, a rögzítési ponttól 3 cm-re kezdődő és 20 mm hosszúságú, 10 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság-

megszakadás, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített. A szúrcsatorna iránya a lágyrészekben középről kissé balra halad, vagyis a közép felé tekintő oldalfal kissé letetőzött, a baloldali minimálisan alávájt.

10. Ezen külsérelmi nyom folytatásában lévő, 1 mm-es ép szövethidat követően, a középvonaltól balra 0,5 cm-re elhelyezkedő, a rögzítési ponttól 5 cm-re fej távol kezdődő, 18 mm hosszúságú, 10 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás látható, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített, ezen külsérelmi nyom irányultsága az előző külsérelmi nyommal megegyező.
11. A középvonaltól balra 1,5cm-re lévő, a rögzítési ponttól fejtávól 7 cm-re kezdődő, 26 mm hosszúságú, 10 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság-megszakadás figyelhető meg, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített, ezen külsérelmi nyom sebfala baloldalon letetőzött, közép felé nézőén kissé alávájt.
12. A rögzítési ponttól 15,5-17,5 cm között elhelyezkedő, a középvonaltól 0,5 cm-re balra lévő, 10 mm-re tátonógó, 21 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fejközeli sebzuga kihegyezettnek tűnik, fejtávoli sebzuga kissé lekerekítettebb, itt minimális hámhorsolásokos szegély figyelhető meg.
13. A középvonaltól 3 mm-re jobbra elhelyezkedő, a rögzítési ponttól 3,5-4,5 cm között lévő, 10 mm hosszúságú, legszélesebb részén 5 mm-re tátonógó, stilizált háromszög alakú bőrfolytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek fejtávoli sebzuga kissé fecskefar szerűen kialakított, fejközeli sebzuga kihegyezett.
14. A test középvonalában, a rögzítési ponttól 8,4-10,5 cm között elhelyezkedő, a test hossz tengelyével csaknem párhuzamos, 21 mm hosszúságú, 8 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fej távoli sebzuga lekerekített. A széli részeken minimális beszáradásos jelek figyelhetők meg a sebfalaknak megfelelően.
15. A rögzítési ponttól fejtávól 6 cm-től 7,3 cm-ig terjedő, a középvonaltól jobbra 1,5-2 cm között lévő, 10 mm hosszúságú, 3-4 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített.
16. A rögzítési ponttól 8 és 10 cm között fejtávól, a középvonaltól balra 2,5-3 cm között, a holttest hossz tengelyével csaknem párhuzamos, 22 mm hosszúságú, 6 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fej távoli sebzuga lekerekített. Itt minimális hámhorsolásokos szegély is megfigyelhető. A lekerekített sebzugtól 7 mm-re, az oldalfalon minimális csipkeképződés figyelhető meg mind. a két oldalon. Ezen sérülésből zsírszövet türemkedik elő, letetőzöttség, vagy alávájoltság nem figyelhető meg.
17. A középvonaltól jobbra 3,5 cm-re, a rögzítési ponttól 4,5-5 cm között lévő, a holttest hossz tengelyével kb. 45°-os szöget bezáró, 7 mm hosszúságú, a bőr felületés rétegeit érintő, hámhorsolásokos jellegű elváltozás van.

18. A középvonaltól jobbra 3,2-4 cm között, fejtávól 5-6,3 cm között, 1,3 cm hosszúságú, 5 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek fejtávoli sebzuga lekerekített, fej közeli sebzuga kissé kihegyezettebb, ezen sérülés tengelye a holttest hossz tengelyével kb. 10°-os szöget zár be. A jobb oldali sebfal külső oldalából 8 mm hosszúságú hámkarcolás fut a jobb váll irányába.
19. A középvonaltól jobbra 4,5 cm-re, a rögzítési ponttól fejtávól 14,5-15,5 cm között lévő, felületes hámhorzsolás van, mely csepp alakú. A fejközeli sebzug kihegyezettebb, a fejtávoli lekerekített, a sérülés hossz tengelye a holttest hossz tengelyével 45°-os szöget zár be. A fejtávoli sebzug szabályos félköríves, míg a fejközeli sebzug kihegyezettebbnek tűnik, de ezen sérülés a bőr összes rétegét nem érinti, csak a felületes rétegeket.
20. A középvonaltól jobbra 4,8-6 cm és a rögzítési ponttól fejtávól 3,4-4,9 cm között lévő, szélesen, 11 mm-re tátonógó, 18 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített. A szúrt csatorna irányultsága nem megítélhető, abból zsírszövet türemkedik elő.
21. A rögzítési ponttól fejtávól 6-7 cm között, a középvonaltól jobbra 6 cm-re elhelyezkedő, a bőr felületes rétegeit érintő, stilizált „S” betű alakú felületes, hámhorzsolásos terület.
22. A rögzítési ponttól 5,3-6,5 cm között, a középvonaltól jobbra 9 cm-re lévő, a holttest hossz tengelyével kb. 60°-os szöget bezáró, 14 x 6 mm nagyságú, éles szélű és oldalfalú bőrfolytonosság megszakadás van. Közép felé tekintő, fej távoli sebzuga lekerekített, fejközeli, kissé kifelé tekintő sebzuga kihegyezett. Ezen külsérelmi nyom mellett 1 mm-rel, 3 mm hosszúságú, a sérülés falával párhuzamosan elhelyezkedő, minimálisan ívelt, 1 mm szélességű hámhorzsolásos csík is megfigyelhető.
23. A középvonaltól jobbra 11,5-12,5 cm között lévő, a rögzítési ponttól fejtávól 2-3 cm között elhelyezkedő, a holttest hossz tengelyével 45°-os szöget bezáró, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, melynek külső, lefelé tekintő sebzuga lekerekített, fejközeli sebzuga kissé kihegyezett. A külső sebzug kifejezetten beszáradt, a sérülésből zsírszövet türemkedik elő és a lefelé-befelé tekintő sebfal letetőzött, a felfelé-kifelé tekintő sebfal alávájt.
24. A középvonaltól jobbra 13-14 cm között lévő, az előző külsérelmi nyommal párhuzamosan elhelyezkedő, 13 mm hosszúságú, 4 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás van, melynek felfelé-befelé tekintő sebzuga kihegyezett, kifelé-lefelé tekintő sebzuga kissé lekerekített. A fejtávoli sebfal középső harmadában színes-gombostűfejnyi, barnás-vörösen beszáradt hámhorzsolásos terület figyelhető meg, ezen sérülésének a fejtávoli sebfala letetőzött, fejközeli sebfala alávájt. A mellkast átvizsgálva azon egyéb külsérelmi nyom nem észlelhető.
25. A bal felkar belső-hátsó felszínének határán, a hónaljredőtől 6 cm-re kezdődő, a végtag hossz tengelyével közel párhuzamos, 20 mm hosszúságú, 10 mm-re tátonógó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek fej távoli sebzuga kissé lekerekített, fej közeli sebzuga kihegyezett; ezen külsérelmi nyomot feltárva az 3 cm hosszúságban vakon vész el a

zsírszövetben, illetve az izomzatban.

26. A bal felkar külső-hátsó felszínének határán, a vállcsúcstól 15,5-18 cm között, a végtag hossz tengelyével párhuzamos, 21 mm hosszúságú, 6 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, mely fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga tompa, a hátsó sebfal letetőzött, a mellső sebfai alávájt.
27. A csuklóízülettől 6,5 cm-re fej közel, az alkar hüvelykujj i felszínén, 29 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, melynek mindkét sebzuga kihegyezettnek imponál, a fejtávoli sebfal letetőzött, a fejközeli sebfal alávájt, a sérülés lebenyes. Fölhajtva a fejközeli sebfalat észleljük, hogy a sérülés a bőrt és a bőr alatti zsírszövetet érintette, az izomzatot, inakat már nem érte el.
28. A bal kéz I-II. ujj között, a redőben 22 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg, mely a bőrt, bőr alatti zsírszövetet érinti.
29. A nyakon a középvonaltól balra 5 cm-re kezdődő, 6 x 1,2 cm nagyságú, halvány-szederjes bőrterület figyelhető meg, melyben egymással párhuzamos, kp. szederjes, 0,5-1 mm szélességű, bőr alatti vérbeszűrődéses csíkok figyelhetők meg; ezen külsérelmi nyom középső harmadában 14 mm hosszúságú, 1-1,5 mm szélességű, mélyebb hámkarcolás látható. A hámkarcolás a fülkagyló alsó tapadásától 5,5 cm-re, a fülkagyló hátsó tapadásának megfelelően helyezkedik el.
30. Mellül, a szájfenék és a nyak áthajlásában, a középvonalában kezdődő, balra 2 cm-ig tartó, 8-10 mm szélességű szalonnabőr szerűen beszáradt hámfosztásos terület látható.
31. A jobb könyökhajlattól 1,5 cm-re fejközei felé, a kar hajlítóizom belső feje tapadásának vetül etében elhelyezkedő, jókora színes-gombostűfejnyi, barnás-vörösen beszáradt hámfosztásos terület, mely a bőr összes rétegét nem érinti.
32. A jobb könyökhajlattól 10-11 cm távolságra, az alkar hüvelyki felszínének megfelelően lévő, egymástól 2 cm távolságra elhelyezkedő, a tenyéri oldálnak megfelelően 21 mm hosszúságú, míg a kisujji oldálnak megfelelően 27 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás látható, melyeknek a hüvelyk felé tekintő sebzugai kihegyezettek, a tenyéri felszín felé tekintő sebzugai kissé lekerekítettek, a köztük lévő bőr halvány-szederjesen elszíneződött, ezen sérüléseket szondázva egymással összeköthetők.
33. Ezen sérülésekkel párhuzamosan, 1 cm, illetve 1,5 cm-es szövethíd mellett fejtávol helyezkedik el 2 db folytonosság megszakadás, melyek közül a tenyéri felszínen elhelyezkedő 18 mm hosszúságú, a hüvelyki felszínen elhelyezkedő 20 mm hosszúságú, ezen folytonosság megszakadások között 2,4 cm hosszúságú, ép bőrfelszín helyezkedik el. Szondázva ezen sérüléseket szintén azok összeköthetők, a köztük lévő bőrfelszín halvány-szederjesen elszíneződött.

A sértett élőben **összesen 33**, egy cselekménysor részét képező bántalmazást szenvedett el, amelyek közül a testüregbe hatoló szúrások legalább közepes erejűek, a gerincoszlopot elérő szúrások nagy erejű erőbehatástól (szúrástól) keletkeztek. A 29. szám alatt jelölt nyaki sérülésnél csak a nyak egyik oldalán

észlelhető az ujjbegynek megfelelő elváltozás, fojtás jellegű nyakmegtámasztás nem volt. Ugyanakkor a pajzsporc középvonalaiban, hossz tengelyének megfelelően harántul tört, ami a sértettre való rátámaszkodásra, az ujjainak szorításszerűen a nyakon való ráfeszítésére utal.

A szúrások közül 15 rendbeli a mellüreget megnyitotta, 8 rendbeli szúrt sérülés a bal tüdőt, 2 rendbeli sérülés a jobb tüdőt, 3 rendbeli a bal szív felett, a jobb pitvart 1 rendbeli áthatoló szúrt sérülés érintette az alábbiak szerint:

1. A 2. számú külsérelmi nyom folytatásában szövetközi bevérvéssel bíró szúracsatorna az emlő zsírszöveteiben és mirigyes állományában.
2. A mellkasfalán a rögzítési ponttól 11 cm-re fejtávol, a középvonaltól balra 11 cm-re elhelyezkedő, a bordaívvel párhuzamosan lévő 16-17 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás az V. és VI. bordák közötti izomzatnak megfelelően, vetületében a mellüreg megnyílt.
3. A jugulumtól 5 cm-re távol, a középvonaltól 1,5 cm-re balra, a III. és IV. bordák között 1 db, 1,2 cm hosszúságú, kb. 6 mm-re táguló folytonosság megszakadás, mely közel nyílrányban hatol a mellüregbe, és azt megnyitja.
4. Ezen külsérelmi nyomtól 3 mm-re balra, vele csaknem párhuzamos, 11 mm hosszúságú folytonosság megszakadás, ugyanezen bordaközben, a bordaközi izmoknak megfelelően. Ezen szúrások a III. borda fejtávoli peremét sértették, azon 0,5 - 1 mm mély mélységű barázdát okoztak.
5. A jugulumtól 3 cm-re fejtávol, a középvonaltól balra 4 cm-re, ujjbegynyi, friss, nedvdús, csillogó bevérvés, a III. borda felső éle vetületében, itt folytonosság megszakadás már a bordaközi izomzaton, illetve a bordán nem látható, a szúracsatorna vakon végződik.
6. A jugulumtól 8 cm-re fejtávol kezdődő, balra 3 cm-re lévő, a IV-V. bordaközben, a holttest hossz tengelyével közel párhuzamosan elhelyezkedő, 18 mm hosszúságú, a holttest hossz tengelyével közel párhuzamos, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás a bordaközi izmon, melynél a fejközeli IV. borda fejtávoli élének megfelelően 1 mm mély csontsérülés is észlelhető.
7. Ugyanezen magasságban, a középvonaltól balra 6 cm-re elhelyezkedő, hasonló jellegű éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás ugyanezen bordaközben, amely 16 mm hosszúságú, fejközeli sebzuga kihegyezett, fejtávoli sebzuga lekerekített, ez a bordát nem sérti.
8. A jugulumtól 12 cm-re, a középvonaltól balra 3,5 cm-re elhelyezkedő, fémforintosnyi, friss, nedvdús, csillogó bevérvés figyelhető meg az V-VI. bordák közötti izomzat vetületében.
9. A középvonaltól, a jugulumtól 8,5-10 cm között elhelyezkedő, a IV. borda porcos területét átvágó, 14 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás.
10. A középvonaltól, a jugulumtól 12-13 cm között elhelyezkedő, a szegycsont testét sértő, 13 mm hosszúságú, a test hossz tengelyével párhuzamos éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás.
11. A középvonaltól jobbra 0,5 cm-re, a jugulumtól 10 cm-re elhelyezkedő, éles

szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás a szegycsont szélének megfelelően. A szegycsont belső felszínén ezen elválkozásnak megfelelően nincs folytonosság megszakadás.

12. A jugulumtól 7 cm-re, a középvonaltól jobbra 0,5 cm-re elhelyezkedő, a holttest hossz tengelyével párhuzamos, 6 mm hosszúságú, a szegycsont szélén elhelyezkedő és a kompakt állományt érintő folytonosság megszakadás, mely szintén nem hatol át a mellkasfalán.

13. A jugulumtól 8-9,5 cm távolságra, a középvonaltól jobbra 2,3 cm-re elhelyezkedő, a test hossz tengelyével párhuzamos, 18 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás, mely a IV. borda felső szélét sérti, az V. borán minimális sérülést okoz.

14. A középvonaltól jobbra 4,5 cm-re, a jugulumtól 4-5,5 cm között, a holttest hossz tengelyével hegyes szöget bezáró, összességében 18 mm hosszúságú, 8 mm-re tátongó, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás. Ez a II-III. borda között helyezkedik el.

15. A jugulumtól 11-12 cm távolságra, a középvonaltól jobbra 3,5-4 cm között elhelyezkedő, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás figyelhető meg az V-VI. bordák között, a sérülés az V. borda fejközeli részén 4 mm-es folytonosság megszakadást okoz.

16. A jugulumtól 13 cm-re, a középvonaltól jobbra 2,5 cm-re elhelyezkedő, ujjbegynyi vérbeszűrődés figyelhető meg, a VI-VII. bordák közötti izomzatban, melyben a test hossz tengelyével közel párhuzamos, 5 mm hosszúságú, éles szélű és oldalfalú folytonosság megszakadás. Folytatásában a V. borda teljes terjedelmében átmetszett, a sérülés teljes hossza így 17 mm hosszúságú és a jobb oldali V. borda porcos része teljes mértékben átmetszésre került.

A sértett testmagassága 156 centiméter volt.

Az így kiegészített, illetve pontosított tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

Az első fokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a sértett jelen esetet megelőzően is már több ízben elhagyta a vádlottat, majd visszatért hozzá, a vádlott már korábban is féltékeny volt élettársára, de tudott a másokkal létesített szexuális viszonyairól is. A sértettet a tényállásban rögzítettek szerint ismételtén azt közölte a vádlottal, hogy elköltözik tőle, amikor a holmijai összepakolása miatt felkereste összeszólalkoztak ezen, a vádlott ismét féltékenységeiben szidalmazta a sértettet, majd ezt követően ölte meg őt.

Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű és a cselekmény minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel az alanyi és tárgyi tényezőket, amelyek alapján kétség kívül megállapítható a vádlott terhére a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette. A sértett nagy erejű, brutális bántalmazása, valamint az okozott sérülések rendkívül nagy

száma alapján arra lehet következtetni, hogy a vádlott gátlástalanul, az emberi mivoltából kivetkőzve hajtotta végre az ölési cselekményt.

Az ítélet tábla teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság okfejtését arra vonatkozóan, hogy az erős felindulásban elkövetett emberölés büntettének törvényi feltételei nem állnak fenn maradéktalanul, mivel nem állapítható meg a vádlott indulatát kiváltó olyan ok, amely méltányolható, erkölcsileg menthető lenne. Különös tekintettel arra, hogy a vádlott és a sértett együttélése során már többször előfordult, hogy a sértett a vádlottól elköltözött és más férfiakkal is alkalmi szexuális kapcsolatot létesített, így a sértett újabb különköltözési és más férfival való párkapcsolat kialakítása iránti szándéka nem érte váratlanul a vádlottat, számára az nem volt szokatlan. A töretlen bírói gyakorlat és a 3/2013. Büntető Jogegységi határozat szerint önmagában nem alapozza meg az erős felindulásban elkövetett emberölés megállapítását az elkeseredettség, a bánat, a magárahagyottság érzete, a sértődöttség. Az erős felindulásnak méltányolható okból való származásának megítélése során jelentősége van az elkövető és a sértett között fennálló viszonynak, ezzel összefüggésben vizsgálni kell, hogy az elkövetést kiváltó ok súlyossága, valamint az arra reagáló magatartás objektíve is arányban áll-e. Jelen ügyben azonban ez az arányosság nem volt megállapítható, a vádlott nagyerejű, intenzív támadása semmiképpen sem tekinthető a sértetti magatartásra adott adekvát és arányos válasznak. A vádlott és a sértett viszonyában többször előfordult, hogy a sértett elhagyta, majd visszatért a vádlotthoz, aki minden alkalommal vissza is fogadta. Az ölési cselekményt megelőző történések nem tértek el ettől, így fel sem merülhet a méltányolható ok, azt is figyelembe véve, hogy a vádlott cselekménye valóban indulati cselekmény volt.

A bűncselekmény elkövetése, illetve nem jogerős elbírálása és az ügy másodfokon történő jogerős befejezése között, 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, ezért az ítélet táblának abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy az elkövetés idején hatályban volt, vagy az elbíráláskor hatályban lévő büntető anyagi jogszabály eredményez-e kedvezőbb elbírálást a vádlottra nézve a Btk. 2. §-ában foglalt rendelkezés értelmében.

A cselekmény elkövetésének időpontjában hatályban lévő büntető törvénykönyv az 1978. évi IV. törvény, illetve az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvény 2. §-a szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha pedig a cselekmény az elbíráláskor hatályban lévő büntető törvény szerint nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

A vádlott által megvalósított bűncselekmény minősítése, büntetési tétele megegyezik az 1978. évi IV. törvényben [Btk. 166.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont], valamint a 2012. évi C. törvényben foglaltakkal [Új Btk. 160.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pont], továbbá mindkét jogszabályban azonos a cselekmény büntetési tétele: 10 évtől 20 évig, vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés.

Megjegyzendő, hogy az 1978. évi IV. törvény 47/A. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a 33. § (2) c) pontjára, az életfogytig terjedő szabadságvesztésből a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége legkevesebb 30 év, míg a 2012. évi C. törvény 43. § (1) bekezdése alapján legkorábban 25 év letöltése után nyílik meg, de jelen esetben, határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása esetén e körülmény nem bír jelentőséggel.

Az 1978. évi IV. törvény szabályai szerint a bíróságnak csak a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből való kizárást kellett feltüntetnie ítéletében, a 47. § (1) bekezdése alapján. A bíróság (a büntetés-végrehajtási bíró) ilyen kizáró rendelkezés hiányában a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítéltet feltételes szabadságra bocsáthatta, ha - különösen a büntetés végrehajtása alatt tanúsított kifogástalan magatartására és arra a készségére tekintettel, hogy törvénytisztelő életmódot fog folytatni - alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető. A (2) bekezdés alapján feltételes szabadságra bocsátásnak csak akkor volt helye, ha az elítélt fegyházban végrehajtandó büntetésének legalább négyötöd részét, börtönben végrehajtandó büntetésének legalább háromnegyed részét, illetve fogházban végrehajtandó büntetésének legalább kétharmad részét kitöltötte. Az 1978. évi IV. törvény szabályai alapján tehát a feltételes szabadságra bocsátás engedélyezése kifejezetten nem volt bünteteskiszabási kérdésnek tekinthető, a feltételes szabadságra bocsátás kérdésében automatizmusok érvényesültek, amelyek az elsőfokú ítélet rendelkezéseitől függetlenül működtek a törvény kötelező szabályai alapján.

A 2012. évi C. törvény 38. § (1) bekezdése alapján határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság az ítéletében megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt. A (2) bekezdés értelmében, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad, visszaeső esetén háromnegyed részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Az új jogszabály, a 2012. évi C. törvény tehát ebben a kérdésben az eljáró bírónak mérlegelési jogkört biztosít, mert e szabályozás szerint a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége már nem a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához, hanem a terhelt személyi körülményeihez - előéletéhez - igazodik, amely kérdés szerepet kap a büntetés kiszabása során. Egyértelműen ezt támasztja alá a 2012. évi C. törvény indokolása, mely szerint a 1978. évi IV. törvényben jogtörténeti okok miatt a büntető anyagi jogi rendelkezések között számtalan büntetés-végrehajtási jogi rendelkezés szerepel. A bünteteskiszabás és a büntetés-végrehajtás során érvényesülő, a különböző eljárási résztvevők által érvényesítendő eltérő szempontoknak megfelelő hatékonyabb szabályozás kialakítása érdekében a törvény a büntető anyagi és büntetés végrehajtási szabályokat világosan elkülöníti, így az új törvény tisztán anyagi jogi törvényként kerül meghatározásra.

Ezért az ítéltábla álláspontja szerint jelen esetben az új büntető törvény a vádlottra nézve kedvezőbb szabályokat tartalmaz, amelyek szervesen hozzátartoznak a cselekmény elbírálásához, így a vádlottal szemben a 2012. évi C. törvény rendelkezéseit alkalmazta.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, amikor számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást.

Az irányadó tényállásból okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, a cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek. Figyelemmel arra, hogy az ítéltábla a jelenleg hatályos büntető törvényt alkalmazta, a vádlott cselekménye a 2012.évi C. törvény 160. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és azokat összevetve a bűncselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel megfelelő és törvényes mértékű szabadságvesztés büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A másodfokú bíróság álláspontja szerint is a tíz évtől húsz évig, illetve életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűntett miatt 15 évi szabadságvesztés büntetés szükséges és elégséges a büntetés céljainak eléréséhez, annak enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott indokot.

A Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja értelmében az emberölés minősített esete miatt kiszabott három évnél hosszabb tartamú szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Az ítéltábla osztotta azon főügyészégi álláspontot, mely szerint a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a vádlott egészségi állapotára tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása indokolt, ezért a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtön fokozatban rendelte végrehajtani.

A másodfokú bíróság a Btk. 38. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama, illetve az elkobzásra és megsemmisítésre vonatkozó rendelkezések ugyancsak törvényesek és megfelelőek.

Az elsőfokú bíróság a vádlott kétoldali nagyothallására tekintettel - annak érdekében, hogy a tárgyaláson az eljárási jogait gyakorolni tudja - elrendelte a vádlott hallókészülékkel való ellátását, amely készülék elkészítésének a társadalombiztosítási támogatással csökkentett és áfával növelt, így összesen 44.699 forint díját, mint bűnügyi költséget a költségjegyzék 13. sorszám alá bejegyezték. Tévedett azonban a törvényszék, mikor e bűnügyi költség viselésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte, mivel a Be. 339. § (2) bekezdése értelmében az állam viseli azt a költséget, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott hallássérült. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú

ítéletnek a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezését e körben megváltoztatta, és megállapította, hogy a vádlott hallókészülékének díját az állam viseli.

A fent kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú bíróság a másodfokú eljárásban a kirendelt védő jelenléti díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése és a Be. 381. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2013. év november hó 19. napján

Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k. . Bartkó Levente s.k.
előadó bíró bíró

Az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatások mellett a vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év november hó 19. napján

Dr. Czine Ágnes s.k.
a tanács elnöke